

اعتلای انقلابی

و

مرحله انقلاب

* نویسنده: ولادیمیر ایلیچ لنین

* ترجمه: سازمان پیکار در راه آزادی طبقه کارگر

* تکثیر از: حجت برزگر

* تاریخ: ۱۳۸۲/۰۶/۳۰ برابر با ۲۰۰۳/۰۹/۲۱ میلادی

* آدرس تماس با شبکه نسیم از طریق پست الکترونیکی: nasim@swipnet.se

صفحه	عنوان
۳	۵_ اعتلاء انقلابی، اعتصابات و وظایف حزب
۴	• ساختمان تشکیلات غیرقانونی
۶	* توضیح
۶	۶_ اعتصابات اقتصادی در ۱۹۱۲ و ۱۹۰۵
۷	۷_ نظر کارخانه داران درباره اعتصابات کارگری
۱۳	۸_ نتایج اعتصابات در ۱۹۱۲ در مقایسه با اعتصابات گذشته
۱۵	۹_ اعتصابات در روسیه
۲۰	* توضیحات
۲۰	۱۰_ اعتصابات کارگران استخراج و ذوب فلزات در ۱۹۱۲

از: بیانیه و قطعنامه های جلسه کراو کمیته مرکزی ح. س. د. ک. ر و فعالین حزب

قطعنامه ها (۱)

اعتلای انقلابی، اعتصابات و وظایف حزب

- ۱- رشد قابل توجه جنبش اعتصابی سیاسی و اقتصادی پرولتاریا در سال ۱۹۱۲ حقیقت برجسته تاریخ جنبش طبقه کارگر و انقلاب روسیه بود، تعداد اعتصابیون سیاسی به یک میلیون رسید.
- ۲- خصلت جنبش اعتصابی ۱۹۱۲ شایان توجه ویژه ای است. کارگران در مواردی، خواسته های اقتصادی و سیاسی را بطور همزمان پیش کشیدند، یک دوره اعتصاب سیاسی جانشین دوره اعتصابات اقتصادی شد و بالعکس. مبارزه علیه سرمایه داران بخاطر اهداف ۱۹۰۵ که توسط ضد انقلاب پس گرفته شد و هزینه رشد یابنده زندگی بخش های بیشتر و بیشتری از کارگران را بیدار نمود و آنها را با جریانات سیاسی با حادثترین شکل خود مواجه ساخت، تمام این اشکال تلفیق و درهم آمیختن مبارزه اقتصادی و سیاسی شرط و وثیقه ای برای قدرت جنبش هستند که موجب برانگیختن اعتصابات توده ای انقلابی می شوند.
- ۳- آغاز طغیان نارضایتی و شورش در نیروی دریایی و ارتش که سال ۱۹۱۲ را مشخص میکند بدون شک با اعتصابات توده ای کارگران پیوند داشته و جوش و خروش و خشم فزاینده ای را بین بخش های وسیعی از دموکرات ها بخصوص بین دهقانان که بدنه سربازان را تشکیل میدهند، نشان می دهد.
- ۴- تمام این حقایق باضافه چرخش عمومی کشور بسوی چپ که در انتخابات دومای چهارم و با وجود شرم آورترین تقلبهای حکومت تزاری باند سیاه* * چرنی سوتنی (باند سیاه) - م* تأثیر داشته نشان داد که روسیه بدون هیچ شبهه ای یک بار دیگر در یک مبارزه آشکار انقلابی وارد شده است. انقلاب جدید که آغاز آن را داریم تجربه می کنیم، نتیجه اجتناب ناپذیر ورشکستگی سیاست سوم ژوئن تزاری است. این سیاست قادر نبود حتی سازشکارترین بورژوازی بزرگ را راضی کند، توده مردم باز هم بیشتر در بند شده اند، بخصوص ملیتهای تحت ستم و دهقانان دوباره به وضعی افتاده اند که میلیونها و میلیونها نفر گرسنگی می کشند.
- ۵- تحت این شرایط اعتصابات توده ای انقلابی به این دلیل نیز اهمیت استثنائی می یابند که وسیله مؤثری برای غلبه بر بی تفاوتی، یأس و تشمت پرولتاریای کشاورزی و دهقانان هستند. اعتصابات آنها را به فعالیت مستقل سیاسی بر می انگیزد و به منظم ترین فعالیت های انقلابی همزمان و وسیع می کشاند.
- ۶- سازمانهای حزب در توسعه و تقویت تبلیغاتشان برای خواسته های فوری ح. س. د. ک. ر - جمهوری دموکراتیک، روز کار ۸ ساعته، مصادره دارایی های ارضی در جهت منافع دهقانان - باید یکی از هدف های اصلی فعالیت خود پشتیبانی همه جانبه از اعتصابات توده ای انقلابی قرار

دهند و همه اشکال حرکت انقلابی توده ها را سازمان داده به پیش برند. بویژه یک وظیفه اساسی جاری عبارتست از سازمان دادن تظاهرات خیابانی انقلابی هم در ترکیب با اعتصابات سیاسی و هم بعنوان فعالیتهای مستقل.

۷- این حقیقت که برخی از سرمایه داران به بستن کارخانه ها (اخراج های توده ای) بر علیه اعتصاب کنندگان متوسل می شوند، طبقه کارگر را با وظایف جدیدی روبرو می سازد. ضروری است که بررسی دقیق وضع اقتصادی اعتصابات، در هر ناحیه، هر صنعت و هر مورد بخصوص بعمل آید. و اشکال نوین مبارزاتی (همانند تحصن) برای خنثی کردن بستن کارخانه ها و جایگزین کردن اعتصابات سیاسی با میتینگ های انقلابی و تظاهرات خیابانی پیدا شود.

۸- برخی از ارگانهای انتشاراتی قانونی بدون توجه به ارزیابی آنها از این یا آن اعتصاب تبلیغات عمومی ای را بر علیه اعتصابات توده ای انقلابی براه انداخته اند، علاوه بر نشریات لیبرالی چنین تبلیغاتی برای مثال توسط گروه انحلال طلبان در روزنامه لوچ بر علیه خواسته آن بخش مهمی از کارگران که از روزنامه به این یا آن شکل پشتیبانی می کنند، انجام گرفته است. با توجه به این مسئله وظیفه تمام کارگران سوسیال دمکرات هوادار حزب عبارت است از (۱) دست زدن به یک مبارزه قاطع علیه آن گروه (۲) توضیح سیستماتیک و فعالانه خطر تبلیغات ذکر شده در بالا برای همه کارگران بدون توجه به تمایلات آنها (۳) گردآوردن تمام نیروهای پرولتری برای پیشبرد تبلیغات انقلابی و حرکت انقلابی توسط توده ها.

ساختمان تشکیلات غیرقانونی

۱- در جمع بندی از جنبش طبقه کارگر و کار حزب در ۱۹۱۲ این گردهمایی به این نتیجه رسید که موج نوین حرکات انقلابی توسط توده ها که شروع شده است تماماً تصمیمات قبلی ح. س. د. ک. ر (بخصوص آنها که مربوط به کنفرانس ژانویه ۱۹۱۲ بود) را در مورد ساختمان حزب تأیید کرده است. جریان جنبش اعتصابی در ۱۹۱۲، مبارزه سوسیال دمکرات ها در انتخابات دومای چهارم، در جریان مبارزه برای حق بیمه و غیره، بدون هیچ شکی نشان داده است که تنها نوع صحیح ساختمان تشکیلاتی در دوره کنونی، یک حزب مخفی است به مثابه مجموعه ای از هسته حزب که توسط شبکه اتحادیه های علنی و نیمه علنی کارگران احاطه شده باشد.

۲- این مطلقاً اجباری است که اشکال تشکیلاتی ساختمان مخفی را با شرایط منطقه ای تطبیق بدهیم اشکال گوناگون پوشش هسته مخفی و بیشترین انعطاف پذیری ممکن در تطبیق اشکال کار در شرایط عمومی و منطقه ای موجود، تضمینی است برای حیات مخفی تشکیلات.

۳- مهمترین وظیفه فوری در رشته کار تشکیلاتی در زمان کنونی عبارتست از ایجاد کمیته های مخفی حزب متشکل از فعالترین عناصر بین کارگران در تمام کارخانه ها، اعتلای عظیم

- جنبش طبقه کارگر شرایطی بوجود می آورد که در آن، کمیته های حزبی کارخانه می توانند احیا شوند و آنها که بوجود آمده اند می توانند در اکثریت عظیم مناطق تقویت گردند.
- ۴- گردهمایی خاطرنشان می کند که اکنون در هر مرکز تشکیل یک سازمان رهبری کننده واحد از گروههای مجزای منطقه ضروری است. در سن پترزبورگ یک کمیته رهبری شهری که توسط تلفیق اصل انتخابات در هسته بخش و اصل انتخاب داخلی شکل گرفته، بعنوان نوعی از تشکیلات سرتاسر شهری پدیدار شد. این نوع تشکیلات ایجاد یک ارتباط نزدیک و مستقیم را بین هیئت رهبری و هسته اولیه و در عین حال ایجاد یک هیئت اجرایی کوچک، متحرک و بخصوص خوب پنهان شده که در هر لحظه از سوی تمام تشکیلات مجاز به عمل باشد را، امکان پذیر می سازد. گردهمایی این نوع را برای دیگر مراکز جنبش طبقه کارگر با همان اصلاحاتی که ممکن است توسط شرایط منطقه ای و عمومی موجود ایجاد شود، توصیه می کند.
- ۵- بمنظور ایجاد ارتباطات نزدیک بین سازمانهای منطقه ای و کمیته مرکزی و همچنین برای هدایت و وحدت کار حزب، این گردهمایی تشکیل مراکز منطقه ای را در مناطق اصلی جنبش طبقه کارگر اجباری می داند.
- ۶- سیستمی از نمایندگان تام الاختیار بعنوان مهم ترین فاکتور عملی در ایجاد ارتباط دائم بین کمیته مرکزی و گروههای سوسیال دموکراتیک منطقه ای همچنین در طرح اشکال انعطاف پذیر هدایت کار منطقه ای در اکثر مراکز جنبش طبقه کارگر، پیشنهاد شود، نمایندگان باید از بین کارگران مسئول کار منطقه ای انتخاب شوند، تنها کارگران پیشرو می توانند با اتکای به خود ساختمان مرکزی حزب را در منطقه در سراسر روسیه، تقویت کرده، استحکام بخشند.
- ۷- گردهمایی خواستار این است که کمیته مرکزی تا حد امکان به دفعات بیشتری با فعالین اکتیو در رشته های مختلف کار سوسیال دموکراتیک به مشورت بنشینند.
- ۸- این گردهمایی بر تصمیمات مکرر حزب مبنی بر اینکه حزب کارگران نمی تواند بدون حق عضویت تنظیم و کمکهای کارگران وجود داشته باشد تأکید می کند. در غیاب چنین کمک هایی بخصوص در شرایط کنونی حیات هیئت مرکزی حزب (منطقه ای یا تمام روسیه) هر چند اندک مطلقاً امکان ناپذیر است.
- ۹- (منتشر نشود)

در جزوه ای از طرف ک. م. ح. س. د.
ک. ر در پاریس در فوریه ۱۹۱۳
منتشر شد.

مجموعه آثار لنین، جلد ۱۸

مطابق نسخه جزوه منتشر شد و
بیانیه با دستنویس و قطعنامه ها
با چاپ هکتوگراف تطبیق گردید.

(۱) این بخشی از قطعنامه است بخشهای اصلی مقاله عبارتند از بیانیه، قطعنامه ها که خود قطعنامه ها در موارد اعتلای انقلابی، ساختمان تشکیلات غیرقانونی، گروه سوسیال دمکرات، ادبیات غیرقانونی بیمه، موضع نسبت به انحلال طلبان و وحدت و سازمانهای غیر روسی سوسیال دمکرات می باشد.

اعتصابات اقتصادی در ۱۹۱۲ و ۱۹۰۵

آمار اعتصابات اقتصادی گردآوری شده توسط اتحادیه صاحبان کارخانه ها در منطقه مسکو ما را قادر میسازد که ۱۹۱۲ و ۱۹۰۵ را با هم مقایسه کنیم. برای انجام این کار باید خود را محدود به سه گروه صنعتی، استخراج و ذوب فلزات، نساجی و «غیره» نمائیم زیرا که اتحادیه کارخانه ها طبقه بندی مفصلتری در آمار خود بدست نمیدهد. مقایسه آمار بقرار زیر است:

تعداد اعتصابیون شرکت کننده در اعتصابات اقتصادی

	۱۹۰۵	۱۹۱۱	۱۹۱۲
کارگران استخراج و ذوب فلزات	۲۳۰۲۱۶	۱۷۹۲۰	۷۸۱۹۵
کارگران نساجی	۵۵۹۶۹۹	۵۹۹۵۰	۸۹۵۴۰
غیره	۲۳۰۵۲۷	۱۸۸۸۰	۴۳۸۶۰
مجموع	۱۰۲۰۴۴۲	۹۶۷۵۰	۲۱۱۵۹۵

آمار ۱۹۰۵ فقط شامل اعتصابات صرفاً اقتصادی می باشد، اعتصابات با انگیزه های مختلط هم اقتصادی و هم سیاسی حذف شده است. اگر آمار ۱۹۰۵ را به عنوان نقطه شروع بگیریم، مقایسه این آمار نشان میدهد که در ۱۹۱۱ کوشش اعتصابی کارگران نساجی بیشتر از کارگران استخراج و ذوب فلزات و «غیره» می باشد. در ۱۹۱۱ بیش از نصف کل اعتصابیون کارگران نساجی بودند، تعداد آنها بیش از سه برابر تعداد کارگران استخراج و ذوب فلزات بود. در ۱۹۰۵ تعداد کارگران نساجی در اعتصاب فقط دو نیم برابر تعداد کارگران استخراج و ذوب فلزات بود. تا آنجا که مربوط به «غیره» می شود، تعداد اعتصابیون در این شاخه ها تقریباً برابر تعداد اعتصابیون صنعت استخراج و ذوب فلزات هم در ۱۹۰۵ و هم در ۱۹۱۱ بود. لیکن در ۱۹۱۲ کارگران استخراج و ذوب فلزات پیشرفت حیرت انگیز و شگفت آوری نموده، «غیره» را عقب

گذاشته و تقریباً به کارگران نساجی نزدیک شدند. تعداد کارگران استخراج و ذوب فلزات در اعتصابات ۱۹۱۲ شرکت نمودند بیش از چهار برابر تعداد ۱۹۱۱ بود. در همین مقطع تعداد اعتصابیون در میان کارگران نساجی به میزان ۵۰ درصد افزایش یافت. (۶۰۰۰۰ و ۸۹۰۰۰)، در حالیکه «غیره» به میزان ۱۵۰ درصد افزایش پیدا کرد.

بنابراین نتیجه می‌گیریم کارگران استخراج و ذوب فلزات استفاده خوبی از شرایط مساعد بازار در ۱۹۱۲ نمودند با تشویق و دلگرمی از پیروزیهای ۱۹۱۱ آنها به تهاجم گسترده تر و قاطع تری دست زدند.

کارگران شاخه های «غیره» صنعت نیز در موقعیت مساعدی در ۱۹۱۲ بودند. مبارزه اقتصادی آنها موفقیت آمیزتر از کارگران استخراج و ذوب فلزات بود، اما آنها استفاده خوبی از موقعیت مساعدشان، آنطور که کارگران استخراج و ذوب فلزات نمودند، نکردند.

موقعیت کارگران نساجی در ۱۹۱۲ بدتر از کارگران هر شاخه دیگر صنعت بود، مبارزه اقتصادی آنها در حداقل موفقیت بود. به این لحاظ تعداد اعتصابیون از میان آنها آهسته تر از دیگر شاخه ها افزایش یافت. صاحبان کارخانه های منطقه مسکو امیدوارند که موج اعتصابات در ۱۹۱۳ ضعیفتر باشد. ما در گزارش آنها در مورد ۱۹۱۲ میخوانیم: موقعیت در صنعت نساجی بحد کافی روشن است، تا زمانی که برداشت محصول جدید معلوم گردد ماشین ها به میزان کندتری کار خواهند کرد و برای کارگران اعتصاب تحت این شرایط بسیار غیر عاقلانه خواهد بود.

خواهیم دید تا چه حد این فرض تأیید خواهد شد. در هر صورت هم ۱۹۱۲ و هم آغاز ۱۹۱۳ نشان داده اند که اعتصابات اقتصادی فقط بخش کوچکی از کل «موج اعتصاب» را تشکیل میدهند.

مجموعه آثار لنین، جلد ۱۹ پراودا، شماره ۱۳۰، ۸ ژوئن ۱۹۱۳

نظر کارخانه داران دربارهٔ اعتصابات کارگری

انتشارات پ. پ ریابوشینسکی در مسکو کتاب جالبی تحت عنوان اتحادیهٔ کارخانه داران در ناحیه صنعتی مسکو در ۱۹۱۲ (مسکو ۱۹۱۳) منتشر کرده است. قیمت کتاب ذکر نشده است. کارخانه داران میل ندارند آثارشان بفروش گذاشته شود. یولی پتروویچ گوژن، رئیس اتحادیه هنگام افتتاح جلسهٔ سالانه در ۳۰ مارس امسال به صنعتگران «بمناسبت آغاز هفتمین سال اجرائی» تشکیلاتشان تبریک گفت و اعلام نمود صنعتگران با «اتحادشان مفهوم قدرت تعاون صنعتی را که نمی‌توان از آن چشم پوشید تبلور بخشیده اند».

آقای گوژن اظهار داشت: «وظیفهٔ عمده کنونی اعضای نوین اتحادیه باید تحکیم اعتبار این

قدرت باشد». همچنانکه می بینید نطق او آنچنان نبود که بتوان آنرا ادبی نامید و انسان را بیاد نطق بعضی از قاضی عسگرها می اندازد ولی با این وجود پر از نخوت بود. اجازه بدهید به بخشهایی از کتاب که به حقایق پرداخته است نگاهی بیندازیم. بیش از یک سوم کتاب (صفحات ۹۶-۱۶) را بخش مخصوص اعتصابات در بر می گیرد. صنعتگران تصویر زیر را از تعداد کل کارگرانی که در اعتصابه‌های ۱۹۱۲ شرکت داشتند ارائه می دهند.

تعداد کارگران اعتصابی		نوع اعتصاب
۱۹۱۳	۱۹۱۱	
۲۰۷۷۲	۹۶۷۳۰	اقتصادی
۶۴۲۰۰	۱۷۹۲۰	صنایع تولیدات فلزی
۹۰۹۳۰	۵۱۶۷۰	نساجی
۵۲۵۹۰	۲۷۱۴۰	رشته های دیگر
۸۵۵۰۰۰	۸۳۸۰	سیاسی
۲۱۵۰۰۰		درباره حوادث لنا
۳۰۰۰۰۰		جشن های اول مه
۳۴۰۰۰۰		اعتصابه‌های سیاسی پائیز
۱۰۶۲۷۲۰		مجموع
۱۰۵۱۱۰		

به آسانی مشهود است که ارقام صنعتگران کمتر از مقدار حقیقی هستند. اما فعلاً کاری باین موضوع نداریم (اعتصاب ۶۰۰ نفره لنا حذف شده چون معادن طلائی لنا زیر نظارت بازرسی کارخانجات قرار ندارد). ولی آمار کارخانه داران را بررسی خواهیم کرد. تعداد کارگرانی که در ۱۹۱۲ در اعتصابات شرکت جستند به بیش از نیمی از مجموع کارگران صنعتی روسیه یا دقیقاً ۵۱/۲ درصد آنها بالغ می شد. علاوه بر آن اعتصابات اقتصادی تنها شامل یک دهم کارگران (۱۰/۱ درصد) اعتصابات سیاسی شامل بیش از چهاردهم (۴۱/۶ درصد) آنها میشدند. کارخانه داران می نویسند: «مشخصه سال گذشته رشد غیر عادی تعداد اعتصابات سیاسی بود که بدفعات سیر عادی کار را قطع کرد و تمام صنایع را در حالت تشنج نگه داشت».

بدنبال این مطلب لیستی از مهمترین اعتصابات نیمه دوم سال می آید - ماه اوت در ریگا بر علیه عدم حق رأی کارگران سپتامبر در ورشو در مورد وقایع اردوگاه کیفری کوتوماری، اکتبر در سن پترزبورگ بخاطر ابطال انتخابات نمایندگان، در ریول، بمناسبت یادبود حوادث لنا ۱۹۰۵، و در سن پترزبورگ درباره رأی معروف عوارض دریایی، نوامبر در سنت پترزبورگ درباره رأی

سواستوپول و در روز گشایش دوما و بعد اعتصابی بمناسبت دومین سالگرد مرگ لئوتولستوی، دسامبر در سن پترزبورگ دربارهٔ انتصاب کارگران در مؤسسات بیمه – کارخانه داران از این چنین نتیجه می گیرند:

«تعداد دفعات اعتصابهای نمایشی، که یکی پس از دیگری رخ می دهند و تنوع غیر عادی و تفاوت اهمیت محرکهایی که کارگران ضروری می شمارند بخاطرشان کار را قطع کنند گواهی نه تنها غلظت قابل توجه جو سیاسی بلکه همچنین تنزل انضباط کارخانه هستند. سپس تهدیدهای معمول «اقدامات جدی»، جریمه، قطع پاداش، بستن در کارخانه می آید. کارخانه داران اعلام میدارند: «منبع تولیدی کشور اضطراراً خواستار بالا بردن انضباط کارخانه به سطحی است که کشورهای اروپای غربی در آن قرار دارند».

کارخانه داران مایلند «انضباط» را به سطح «غربی» بالا ببرند. اما به بالا بردن «جو سیاسی» به همان سطح... فکر نمی کنند.

ما اطلاعات راجع به توزیع اعتصابات در مناطق مختلف و رشته های گوناگون صنعت و برحسب درجه موفقیت آنها در مقالات بعدی می آوریم.

۲

اطلاعات مربوط به سال ۱۹۱۲ اتحادیهٔ کارخانه داران مسکو در مورد وقوع اعتصاب در نواحی مختلف و شاخه های مختلف صنعت به نحو بدی تألیف شده اند. ضرری نداشت اگر میلیونرهای ما چند بچه مدرسه ای استخدام می کردند تا به آنها در تألیف کتاب و بررسی جلد اول کمک کنند، اشتباهات و موارد نامعقول وقتی که ما مثلاً اطلاعات صفحه ۲۳ و ۲۶ و ۴۸ را مقایسه میکنیم، بسیار چشمگیرند. اوه بله، ما دوست داریم دربارهٔ فرهنگ و «اعتبار قدرت» تجار صحبت کنیم اما نمی توانیم ساده ترین چیزها را حتی نیمه کاره به شایستگی انجام دهیم.

در پائین ما آمار اعتصابات کارخانه داران را – فقط برای اعتصابهای اقتصادی – بر اساس نواحی برای تمام مدت سال ۱۹۱۲ و ۷ ماه آخر آن سال ذکر کرده ایم:

برای ۷ ماه آخر ۱۹۱۲		برای تمام سال ۱۹۱۲		ناحیه
تعداد روزهای	تعداد	تعداد روزهای	تعداد	
از دست رفته	اعتصابیون	از دست رفته	اعتصابیون	
(...)	(...)	(...)	(...)	
۷۳۰/۶	۴۸۱۴۰	۷۹۹/۲	۶۰۰۰۰	مسکو
۵۴۵/۷	۳۵۳۹۰	۷۰۴/۸	۵۶۸۹۰	سنت پترزبورگ

بالتیک	۱۸۴۵۰	۱۹۳/۵	۱۳۲۱۰	۱۵۳/۶
پادشاهی لهستان	۲۱۱۲۰	۲۹۵/۷	۱۲۶۹	۲۴۹/۹
مجموع	۱۸۰۳۸۰	۲۴۲۳/۵	۱۳۱۶۲۵	۲۱۰۷/۴

نگاهی به ارقام برای جنوب کافی است تا نشان دهد آمار کارخانه داران چقدر بدرد نخور یعنی بینهایت ناقص می باشد. ارقام هفت ماه آخر ۱۹۱۲ بنظر می رسد قابل اعتمادتر باشد زیرا در اینجا و تنها در اینجاست که توزیع کارگران با جزئیات بر طبق ناحیه، صنایع عمده و نتایج بدست آمده، ذکر شده است. اطلاعات ناحیه ای نشان می دهد که کارگران سنت پترزبورگ در زمینه مبارزه اقتصادی هم پیشاپیش تمام کارگران روسیه (گذشته از مبارزه سیاسی) هستند. تعداد اعتصابیون در ناحیه سن پترزبورگ (۳۵۰۰۰ برای هفت ماه آخر ۱۹۱۲) حدود سه چهارم تعداد اعتصابیون در ناحیه مسکو است (۴۸۰۰۰) گرچه تعداد کارگران کارخانجات مسکو تقریباً چهار برابر تعداد کارگران ناحیه سن پترزبورگ می باشد. در پادشاهی لهستان تعداد کارگران کمی بیش از سنت پترزبورگ است اما تعداد اعتصابیون آنجا کمی بیش از یک سوم ارقام سنت پترزبورگ میباشد.

تا آنجایی که به مسکو مربوط می شود البته باید وضعیت بد بازار در صنایع نساجی را در نظر گرفت، گرچه لهستان دوسوم شرکت کنندگان در اعتصابات اقتصادی کارگران نساجی بودند و بعداً خواهیم دید که این اعتصابات نساجی در لهستان بویژه موفقیت آمیز بودند. بنابراین در سال ۱۹۱۲ کارگران سنت پترزبورگ به اندازه معینی کارگران دیگر بخشهای روسیه را به جنبش اعتصابی کشاندند. از سوی دیگر از لحاظ ایستادگی، اعتصابات جنوب و لهستان مقام اول را حائز شدند. در این نواحی برای هر اعتصابی ۱۹ روز ازدست رفت در حالیکه در سنت پترزبورگ و مسکو این رقم ۱۵ روز بود (در بالتیک ۱۲ روز برای هر اعتصاب). میزان متوسط برای سرتاسر روسیه ۱۶ روز برای هر اعتصاب بود. آقایانی که آمار کارخانه داران را تألیف می کنند ارقام سراسر سال ۱۹۱۲ را به میزان ۱۳/۴ روز ذکر می کنند. از این نتیجه می شود که میزان پیگیری و ایستادگی کارگران در مبارزه در نیمه دوم سال بیشتر بود. آمار بعلاوه پیگیری فزون یافته کارگران را نشان میدهد. از سال ۱۸۹۵ تا ۱۹۰۴ متوسط روزهای ازدست رفته برای هر اعتصابی ۴/۸ روز در ۱۹۰۹، ۶/۵ روز در ۱۹۱۱، ۷/۵ روز (در ۸ روز اگر اعتصابهای سیاسی حذف شوند) و در ۱۹۱۲، ۳/۴ روز بود.

سال ۱۹۱۲ بنابراین نشان داد که پیگیری رشدیابنده ای بین کارگران در مبارزه اقتصادی وجود دارد و تعداد اعتصابیون در مقایسه با تعداد کارگران در سن پترزبورگ از همه جا بیشتر است در مقاله بعدی ما اطلاعات را از جنبه میزان موفقیت حاصل شده بوسیله کارگران بررسی خواهیم کرد.

آمار کارخانه داران ارقام زیر را برای اعتصابیون (در اعتصابهای اقتصادی) در سال ۱۹۱۲ بر طبق شاخه های صنعت ذکر می کند:

شاخه صنعت	برای سرتاسر ۱۹۱۲		برای ۷ ماه آخر ۱۹۱۲	
	تعداد	تعداد روزهای	تعداد	تعداد روزهای
اعتصابیون	اعتصابیون	از دست رفته	اعتصابیون	از دست رفته
	(...)	(...)	(...)	(...)
کارگران ذوب و استخراج فلز	۵۷۰۰۰	۸۰۷/۲	۴۰۴۷۵	۷۶۳/۳
کارگران نساجی	۸۵۵۵۰	۱۰۲۵/۸	۶۶۵۹	۹۳۰/۶
دیگر رشته ها	۳۷۸۳۰	۵۹۰/۵	۲۴۵۶۰	۴۱۳/۵
مجموع	۱۸۰۳۸۰	۲۴۲۳/۵	۱۳۱۶۲۵	۲۱۰۷/۴

در اینجا عدم کفایت چشمگیر آمار کارخانه داران و بی دقتی بسیاری که در تألیف آنها اعمال شده آشکارتر است - تعداد اعتصابیون برای ۵ ماه اول (که ۷۹۹۷۰ نفر بود) بعلاوه ارقام هفت ماه آخر مجموع ۲۱۱۵۹۵ را می دهد و نه ۱۸۰۰۰۰ و نه ۲۰۷۰۰۰!

کارخانه داران خود ثابت می کنند که تعداد اعتصابیون را کمتر از واقع در نظر گرفته اند. کارگران ذوب و استخراج فلزات هم از نظر نسبت تعداد اعتصابیون به کل کارگران و هم مدت اعتصاب در صدر قرار دارند، ۱۸ روز برای هر کارگر فلزکار، ۱۴ روز برای هر کارگر نساج و ۱۶ روز برای هر کارگر در دیگر صنایع. شرایط بهتر بازار در صنایع آهن و فولاد که می بینیم کارگران را از لزوم اعتصاب برای افزایش دستمزد جزئی آسوده نمی کند! تا آنجایی که به نتایج اعتصابها مربوط است ارقام کارخانه داران اظهار می دارند سال ۱۹۱۲ سال کمتر مطلوبی برای کارگران نسبت به سال ۱۹۱۱ بوده است. آنها می گویند در سال ۱۹۱۱، ۴۹ درصد اعتصابیون با شکست روبرو شدند و در سال ۱۹۱۲، ۵۲ درصد شکست خوردند، لیکن این اطلاعات متقاعد کننده نیستند زیرا ارقام مقایسه شده یکی مربوط به سرتاسر ۱۹۱۱ است و دیگری مربوط به ۷ ماه ۱۹۱۲.

اعتصابات ۱۹۱۲ دارای خصلت تعرضی بودند و نه تدافعی. کارگران برای بهبود شرایط و نه به سبب بدتر شدن شرایط کار می جنگیدند. این بدان معنی است که ۵۲ درصد کارگران هیچگونه بهبودی در شرایط کارشان بدست نیاوردند، ۳۶ درصد بخشاً یا کاملاً موفق بودند و برای ۱۲ درصد نتایج نامعلوم است. احتمال دارد که کارخانه داران شکستشان را در این ۱۲ درصد موارد مخفی کرده باشند زیرا هر موفقیت سرمایه بر کار توجه مخصوص و خوشحالی آنها را در بر می

انگیزاند. اگر نتایج اعتصابات ۷ ماه آخر ۱۹۱۲ را بر اساس ناحیه و شاخه های صنعت مقایسه کنیم به تصویر زیر می رسیم.

ناموفق تر از همه، اعتصابات ناحیه مسکو بود که ۷۵ درصد آن شکست خورد (یعنی به هیچ گونه بهبود (شرایط کار) دست نیافتند) سپس ناحیه سنت پترزبورگ با ۳۶ درصد، جنوب با ۳۳ درصد، ناحیه بالتیک با ۲۰ درصد و لهستان با ۱۹ درصد شکست قرار دارند.

بنابراین در سه ناحیه آخر کارگران پیروزی عظیمی کسب کردند. از ۴۸۰۰۰ نفر کارگر در این سه ناحیه، ۲۷۰۰۰ نفر شرایط بهتری کسب کردند، آنها پیروز بودند، ۱۱۰۰۰ نفر شکست خوردند و نتایج ۱۰۰۰۰ نفر نامعین بود. در دو ناحیه اول (مسکو و سن پترزبورگ) برعکس، از ۸۳۰۰۰ اعتصابها تنها ۲۰۰۰۰ نفر موفق شدند، ۵۹۰۰۰ نفر شکست خوردند (یعنی هیچ بهبودی کسب نکردند) و نتایج ۴۰۰۰ نفر معین نیست.

از نظر شاخه های صنعت، تعداد اعتصابیونی که شکست خوردند عبارتند از: کارگران نساج ۶۶ درصد، کارگران فلزکار ۴۷ درصد و بقیه ۳۰ درصد. شرایط بازار بیش از همه برای کارگران نساج نامساعد بود. در ناحیه مسکو تنها ۶۰۰۰ نفر از ۳۸۰۰۰ اعتصابی در صنایع نساجی موفق شدند و ۳۲۰۰۰ نفر شکست خوردند.

در سنت پترزبورگ ۴۰۰۰ نفر موفق و ۹۰۰۰ نفر شکست خورده بودند، کارگران نساج در لهستان ۸۰۰۰ نفر موفق و ۴۰۰۰ نفر شکست خورده داشتند.

نتایج مالی اعتصابات برای دو سال آخر مطابق زیر توسط کارخانه داران نشان داده شده است.

ضررهای مستقیم صنعتگران	ضرر حقوق (هزار روبل)	ضرر تولید کشور	
۵۵۸	۱۱۴۵	۴۹۵۹	صنایع آهن و فولاد
۴۷۹	۸۰۷	۶۰۱۰	صنایع نساجی
۳۲۸	۵۲۹	۳۸۱۸	دیگر رشته ها
۱۳۶۵	۲۴۸۱	۱۴۷۸۷	مجموع ۱۹۱۲
۴۰۲	۷۱۶	۴۵۶۳	مجموع ۱۹۱۱

بنابراین مجموع ضرر کارخانه داران در دو سال به ۱۸۰۰۰۰۰ و ضرر کارگران در حقوق به ۳۰۰۰۰۰۰ روبل و در مجموع بازده ۱۹۰۰۰۰۰ روبل بود.

در اینجا کارخانه داران دوره ای قرار میدهند، آنها چقدر عاقلند! کارگران چه چیز بدست آوردند؟ در دو سال ۱۲۵۰۰۰ کارگر به پیروزی رسیدند. مزد آنها برای یکسال به ۳۰۰۰۰۰۰۰ روبل

میرسد.

آنها خواستار ۱۰ درصد، ۲۵ درصد و حتی ۴۰ درصد اضافه حقوق همانطور که کارخانه داران خود اقرار دارند، بودند. ۱۰ درصد ۳۰۰۰۰۰۰۰ روبل میشود ۳۰۰۰۰۰۰۰ روبل و تقلیل در ساعات کار؟ و خواسته های «جدید» از قبیل خواسته «جریمه نکردن کارگران بدون رضایت همکارانشان» چطور؟ شما در اشتباهید. آقایانی که کارخانه دارید! حتی در زمینه اقتصادی صرف نظر از اعتصابات سیاسی پیروزی های کارگران وحشت آور بود. بورژوازی نه وحدت کارگران و نه شرایط مبارزه پرتاریا را درک می کند.

حدود ۳۰۰ هزار کارگر ۳۰۰۰۰۰۰۰ روبل را فدای مبارزه اقتصادی در عرض ۲ سال کردند. پیروزی مستقیم بلافاصله توسط ۱۲۵۰۰۰ کارگر بدست آمد. و کل طبقه کارگر گامی به پیش برداشت.

مجموعه آثار لنین جلد ۱۹
پراودا شماره های ۱۲۶، ۱۲۷، ۱۳۱.
۳۰ مه، ۵ و ۹ ژوئن ۱۹۱۳ به امضای
و. ای

نتایج اعتصابات در ۱۹۱۲ در مقایسه با اعتصابات گذشته

اتحادیه صاحبان کارخانه در مسکو آماری در مورد نتایج اعتصابات هفت ماه آخر ۱۹۱۲ منتشر کرده اند. این آمار از میان کل ۲۱۱۵۹۵ کارگر ۱۳۱۶۲۵۵ کارگر را که در اعتصابات اقتصادی تمام سال ۱۹۱۲ شرکت کردند (طبق آمار صاحبان کارخانه ها که بدون شک کاهش یافته است) دربردارد.

ما آماری از نتایج سالهای قبل در انتشارات رسمی وزارت تجارت و صنعت که دهه قبل از انقلاب (۱۸۹۵-۱۹۰۴ و سه سال انقلابی ۱۹۰۷-۱۹۰۵) را در بر می گیرد در دست داریم. بدبختانه آمار و اطلاعات همسنگ نیستند و آنهایی که توسط اتحادیه صاحبان کارخانه ها گردآوری شده اند بخوبی به عمل نیآمده اند. آمار رسمی در مورد نتایج اعتصابات، آنها را به سه دسته تقسیم می کند: (۱) آنهایی که به نفع کارگران تمام شد (۲) آنهایی که بنفع صاحبان کارخانه ها انجام گرفت و (۳) آنهایی که با سازش تمام شده اند. آمار صاحبان کارخانه ها آنها را چنین تقسیم بندی می کنند: (۱) شکست کارگران، (۲) پیروزی کامل یا قسمتی کارگران و (۳) - اعتصابات که نتایج آن مشخص نشده اند.

این دو مجموعه آمار تنها ممکن است به طریق زیر مقایسه (حتی نسبی) شوند. کارگران درگیر

در اعتصاباتاتی که منجر به سازش یا به نتایج نامشخص گردیدند به دو قسمت مساوی بین اعتصابات پیروز و شکست خورده، تنها برای بدست آوردن نتایج این دو عنوان (البته تقریبی) تقسیم میشوند. نتایج مقایسه بقرار زیر است:

درصد اعتصابات پیروز	تعداد اعتصابیون	تعداد اعتصابات	ده سال قبل از
۳۷/۵	۱۵۹	۴۲۴	۱۸۹۵-۱۹۰۴ انقلاب.
۴۸/۹	۷۰۵	۱۴۳۹۰	۱۹۰۵ سه
۵۰/۹	۲۳۳	۴۵۸	۱۹۰۶ سال
۲۹/۵	۵۹	۲۰۰	۱۹۰۷ انقلابی.
۵۱/-	۴۹	۹۶	۱۹۱۱ تمام سال.
۴۱/۶	۵۵	۱۳۲	۱۹۱۲ هفت ماه آخر.

همه این آمار فقط مربوط به اعتصابات اقتصادی بوده و از این گذشته آمار ۱۹۱۱ و ۱۹۱۲ کامل نمی باشد. تعداد کارگرانی که در اعتصابات اقتصادی تمام سال ۱۹۱۲ شرکت نمودند (۲۱۳۰۰۰) از تعداد سال ۱۹۰۷ متجاوز می باشد. همانطور که می توان مشاهده نمود سال ۱۹۱۱ برای موفقیت اعتصابات اقتصادی سال رکود بود، حتی برتر از موفقیت آمیزترین سال انقلابی ۱۹۰۶. در ۱۹۰۶ درصد اعتصابیونی که در اعتصاب خود پیروز شدند ۵۰/۹ درصد و در ۱۹۱۱، ۵۱ درصد بود.

اعتصابات در ۱۹۱۲ کمتر از ۱۹۰۵ موفق بودند (۱۹۰۵ - ۴۸/۹ درصد پیروز، ۱۹۱۳ - ۴۱/۶ درصد پیروز) اما آنها بطور متوسط موفقیت آمیزتر دهه ۱۹۰۴-۱۹۰۵ (۳۷/۵ درصد) بودند و حرفی از ۱۹۰۷ (۲۹/۵ درصد پیروز) نمی زنیم.

مقایسه این آمار با آمار اروپای غربی جالب توجه است. در آلمان در طول دهه اول قرن بیستم (۱۹۰۰-۰۹) ۱۸۹۷۰۰۰ اعتصابی (در روسیه تنها دو سال انقلاب با احتساب فقط اعتصابات اقتصادی به این حد رسید) وجود داشت. از این همه ۶۹۸۰۰۰ یا ۳۶/۸ درصد در اعتصابات خود پیروز شدند، یعنی، چیزی کمتر از روسیه در دهه قبل از انقلاب، در بریتانیا برای ۱۰ سال، ۱۹۰۰-۰۹ تعداد اعتصابیون ۱۸۸۴۰۰۰ بود. از میان ۱۲۳۴۰۰۰ اعتصابی ۵۸۸۰۰۰ یا ۴۷/۵ درصد در اعتصابات خود پیروز شدند، یعنی، بسیار بالاتر از روسیه در دهه قبل از انقلاب، اما کمتر از ۱۹۰۵، ۱۹۰۶، ۱۹۰۷. (برای آلمان و بریتانیا تعداد اعتصابیونی که پیروزی در اعتصابات با آنها بود بر همان اساسی که برای روسیه محاسبه شده، به حساب آمده اند).

تعداد اعتصابیون روسیه که پیروزی در اعتصابات با آنان بود، تنها در ۱۹۰۵ بیشتر از تعداد اعتصابیون برای ۱۰ سال در آلمان و بریتانیا بود. از اینجا می توان قضاوت شود که چه قدرت نهایی در پرولتاریا هنوز دست نخورده باقی مانده است.

مجموعه آثار لنین، جلد ۱۸ پراودا، شماره ۱۳۳، ۱۲ ژوئن ۱۹۱۳

اعتصابات در روسیه (۱)

در اکثریت کشورهای اروپای غربی آمار اعتصابات نسبتاً بتازگی، حدود ۱۰ یا ۲۰ سال است که بر مبنای درست قرار داده می شوند. در روسیه آمار اعتصابات فقط از سال ۱۸۹۵ موجود میباشد. اشکال عمده آمار رسمی ما بغیر از کمتر از واقع نشان دادن تعداد اعتصابیون این است که تنها کارگران بنگاههای زیر نظارت بازرسی کارخانه ها را در بر می گیرد. کارگران راه آهن، متالوژی تراموای، کارگران صنف های مشمول مالیات و غیره، معدنچیان و کارگران ساختمانی و روستایی در این آمار محسوب نمی شوند. در اینجا اطلاعات خلاصه آمار دوره ای که آمار اعتصابات روسی آنرا دربرمی گیرد آورده شده است.

سال	تعداد اعتصابات		تعداد اعتصابیون	
	مجموع	درصد کل بنگاهها	مجموع	درصد تمام کارگران
۱۸۹۵	۶۸	۰/۴	۳۱۱۹۵	۲
۱۸۹۶	۱۱۸	۰/۶	۲۹۵۲۷	۱/۹
۱۸۹۷	۱۴۵	۰/۷	۵۹۸۷۰	۴
۱۸۹۸	۲۱۵	۱/۱	۴۳۱۵۰	۲/۹
۱۸۹۹	۱۸۹	۱	۵۷۴۹۸	۳/۸
۱۹۰۰	۱۲۵	۰/۷	۲۹۳۸۹	۱/۷
۱۹۰۱	۱۶۴	۱	۳۲۲۱۸	۱/۹
۱۹۰۲	۱۲۳	۰/۷	۳۶۶۷۰	۲/۲
۱۹۰۳	۵۵۰	۳/۲	۸۶۸۳۲	۵/۱
۱۹۰۴	۶۸	۰/۴	۲۴۹۰۴	۱/۵

۱۶۳/۸	۲۶۸۳۱۷	۳۹۳/۲	۱۳۸۹۵	۱۹۰۵
۶۰/۸	۱۱۰۸۴۰۶	۴۲/۲	۶۱۱۴	۱۹۰۶
۴۱/۹	۷۴۰۰۷۴	۲۳/۸	۳۵۷۳	۱۹۰۷
۹/۷	۱۷۶۱۰۱	۵/۹	۸۹۲	۱۹۰۸
۳/۵	۶۴۱۶۶	۲/۳	۳۴۰	۱۹۰۹
۲/۴	۴۶۶۲۳	۱/۴	۲۲۲	۱۹۱۰
۵/۱	۱۰۵۱۱۰	/۸	۴۶۶	۱۹۱۱
?	۶۸۳۳۶۱	?	۱۹۱۸	۱۹۱۲

میزان کمتر از واقع در نظر گرفته شدن این ارقام را می توان برای مثال از این حقیقت دریافت که نویسنده چنان محتاطی چون آقای پرکوپریچ برای تعداد ۶۸۳۰۰۰ اعتصابی ۱۹۱۲ رقم دیگری را ذکر می کند. «بر طبق تخمین دیگر ۱۲۴۸۰۰۰ نفر در کارخانجات و بعلاوه ۲۱۵۰۰۰ نفر دیگر در بنگاههایی که زیر نظارت بازرسی کارخانجات نیستند» یعنی ۱۴۶۳۰۰۰ یا تقریباً یک میلیون و نیم.

تعداد اعتصابهای اقتصادی (از ۱۹۰۵) مطابق ارقام زیر است:

سال	تعداد اعتصابیون	تعداد کارگران	سال	تعداد اعتصابیون	تعداد کارگران
۱۹۰۵	۴۳۸۸	۱۰۵۱۳۰۹	۱۹۰۹	۲۸۰	۵۵۸۰۳
۱۹۰۶	۲۵۴۵	۴۵۷۷۲۱	۱۹۱۰	۲۱۴	۴۲۸۴۶
۱۹۰۷	۹۷۳	۲۰۰۰۰۴	۱۹۱۱	۴۴۲	۹۶۷۳۰
۱۹۰۸	۴۲۸	۸۳۴۰۷	۱۹۱۲	۷۰۲	۱۷۲۰۵۲

بنابراین تاریخچه اعتصابات در روسیه را می توان به ۴ دوره مجزا تقسیم کرد (اگر سالهای ۸۰ با اعتصابهای مشهور موزازوف (۲) را حذف کنیم که حتی نویسنده ارتجاعی کاتکوف آنرا بعنوان ظهور «مسئله کار» در روسیه ذکر کرده است):

متوسط اعتصابیون

دوره اول	۱۸۹۵-۱۹۰۴	پیش از انقلاب	در هر سال	۴۳۰۰۰
دوره دوم	۱۹۰۵-۱۹۰۷	انقلاب	در هر سال	۱۵۷۰۰۰۰
دوره سوم	۱۹۰۸-۱۰	ضد انقلاب	در هر سال	۹۶۰۰۰
دوره چهارم	۱۹۱۱-۱۲	کنونی، آغاز اعتلاء	در هر سال	۳۹۴۰۰۰

بطور کلی تعداد متوسط اعتصابیون هر سال در روسیه در عرض ۱۸ سال ۳۴۵۴۰۰۰ نفر بوده

است. در آلمان حد متوسط برای ۱۴ سال (۱۸۹۹-۱۹۱۲)، ۲۲۹۵۰۰ نفر و در بریتانیا حد متوسط برای بیست سال (۱۸۹۲-۱۹۱۲) ۳۴۴۲۰۰ نفر بود. برای ارائه تصویر واقعی از ارتباط بین اعتصابها در روسیه و تاریخ سیاسی کشور ما ارقام ۷-۱۹۰۵ را در دوره های سه ماه ذکر می کنیم.
(فصلی):

سال	۱۹۰۵				۱۹۰۶			
	۱	۲	۳	۴	۱	۲	۳	۴
ربع								
تعداد اعتصابیون	آغاز							
به (هزار) در فصل	انقلاب		انقلاب		دومای اول			
مجموع	۸۱۰	۴۸۱	۲۹۴	۱۲۷۷	۲۶۹	۴۷۹	۲۹۶	۶۳
اقتصادی	۴۱۱	۱۹۰	۱۴۳	۲۷۵	۷۳	۲۲۲	۱۲۵	۳۷
سیاسی	۳۹۹	۲۹۱	۱۵۱	۱۰۰۲	۱۹۶	۲۵۷	۱۷۱	۲۶

سال	۱۹۰۷			
	۱	۲	۳	۴
ربع				
تعداد اعتصابیون				
به (هزار) در هر فصل			دومای دوم	
مجموع	۱۴۶	۳۲۳	۷۷	۱۹۳
اقتصادی	۵۲	۵۲	۶۶	۳۰
سیاسی	۹۴	۲۷۱	۱۱	۱۶۳

می توان از ارقام زیر مشاهده نمود کارگران بخشهای مختلف روسیه به چه میزان در اعتصاب شرکت جسته اند:

ناحیه کارخانه	تعداد کارگران	مجموع ۱۰ سال (۱۸۹۵-۱۹۰۴)	تعداد
سن پترزبورگ	۲۹۹	۱۳۷	۱۰۳۳
مسکو	۵۶۷	۱۲۳	۵۴۰
ورشو	۲۵۲	۶۹	۸۸۷

مجموع	۱۶۶۱	۴۳۱	۲۸۶۳

این جدول عقب ماندگی نسبی مسکو و همچنین عقب ماندگی بیشتر جنوب و پیشاهنگی قابل توجه سن پترزبورگ و منطقه اش (منجمه ریگا) و همچنین لهستان را نشان می دهد. اعتصابیون شاخه های عمده صنعت بترتیب زیر پخش شده بودند:

تعداد کل کارگران	تعداد اعتصابیون (به هزار)	گروه صنایع
تعداد کارخانجات (به هزار)	مجموع ۱۰ سال	تعداد
در ۱۹۰۴	۱۸۹۵-۱۹۰۴	۱۹۰۵
۲۵۲	۱۱۷	۸۱۱
۷۰۸	۲۳۷	۱۲۹۶
۲۷۷	۳۸	۴۷۱
۴۵۴	۳۹	۲۸۵

مجموع	۱۶۹۱	۴۳۱	۲۸۶۳

این نشان می دهد فلزکاران در پیشاپیش و کارگران نساجی در عقب و بقیه کارگران عقبتر هستند. اعتصابات بر اساس دلایلشان به ترتیب زیر تقسیم می شوند (برای ۱۴ سال ۱۸۹۵-۱۹۰۸) سیاسی ۵۹/۹ درصد، در مورد دستمزد ۲۴/۳ درصد، در مورد ساعت کار روزانه ۱۰/۹ درصد، شرایط کار ۴/۸ درصد از نظر نتایج اعتصابات تقسیم بندی زیر را داریم (اگر تعداد اعتصابیونی که اعتصابشان با مصالحه تمام شدند بطور مساوی بین «پیروز» و «شکست خورده» تقسیم شود):

تعداد شرکت کنندگان در اعتصاب اقتصادی (به هزار)

مجموع ۱۰ سال

۱۸۹۵-۱۹۰۴	درصد	۱۹۰۵	درصد	۱۹۰۶	درصد	۱۹۰۷	درصد	۱۹۱۱	درصد	۱۹۱۲	درصد

پیروز	۱۵۹	۳۷/۵	۷۰۵	۴۸/۹	۲۳۳	۵۰/۹	۵۹	۲۹/۵	۴۹	۵۱	۵۵	۴۲

شکست

خورده ۲۶۵ ۶۲/۵ ۷۳۴ ۵۱/۱ ۲۲۵ ۴۸/۱ ۱۴۱ ۷۰/۵ ۴۷ ۴۹ ۷۷ ۵۸

مجموع ۴۲۴ ۱۰۰ ۱۴۳۹ ۱۰۰ ۴۵۸ ۱۰۰ ۲۰۰ ۱۰۰ ۹۶ ۱۰۰ ۱۲۳ ۱۰۰

ارقام ۱۹۱۱ و ۱۹۱۲ ناکامل هستند و با ارقام سالهای پیش کاملاً قابل مقایسه نیستند. در خاتمه ما اطلاعات مختصری در مورد توزیع اعتصابات بر طبق اندازه بنگاه و بر طبق محل بنگاه می دهیم.

نوع بنگاه	تعداد اعتصابیون (ارقام به صد)	در هر دسته
	مجموع ۱۰ سال ۱۹۰۴-۱۸۹۵	در سال ۱۹۰۵
۲۰ کارگر یا کمتر	۲/۷	۴۷
۲۱ کارگر تا ۵۰ کارگر	۷/۵	۸۹/۴
۵۱ کارگر تا ۱۰۰ کارگر	۹/۴	۱۰۸/۹
۱۰۱ کارگر تا ۵۰۰ کارگر	۲۱/۵	۱۶۰/۲
۵۰۱ کارگر تا ۱۰۰۰ کارگر	۴۹/۹	۱۶۳/۸
بیش از ۱۰۰۰ کارگر	۸۹/۷	۲۳۱/۹

درصد اعتصابات

در شهر	بیرون از شهر	
۷۵/۱	۲۴/۹	۱۸۹۵-۱۹۰۴
۸۵	۱۵	۱۹۰۵

این ارقام سلطه کارگران بنگاههای بزرگ صنعتی در جنبش اعتصابی و عقب ماندگی نسبی کارخانه های روستایی کاملاً مشهود است.

نوشته شده در دسامبر ۱۹۱۳

چاپ دسامبر ۱۹۱۳

مجموعه آثار جلد ۱۹

در تقویم جیبی Sputnik Rabechgo

برای ۱۹۱۴ انتشارات پریبری

سنت پترزبورگ

(۱) لنین این مقاله را برای تقویم جیبی اسپوتنیک رابوچگو (مرجع کارگری) سال ۱۹۱۴ نوشت که توسط بنگاه انتشاراتی حزب پریبوی در دسامبر ۱۹۱۳ منتشر شد. این تقویم شامل اطلاعات ضروری در مورد قوانین کارگری در روسیه، جنبش طبقه کارگر روسیه و جهان؛ احزاب سیاسی، سازمانها، و اتحادیه ها، مطبوعات و غیره. مرجع کارگری توقیف شد اما آن شماره در یک روز پیش از آنکه پلیس آنرا مصادره کند فروخته شد. وقتی لنین یک نسخه از تقویم را دریافت داشت، در نامه ای به اینساآرماتد نوشت که ۵۰۰۰ نسخه از آن فروش رفته اند. یک چاپ دوم اصلاح شده در فوریه ۱۹۱۴ منتشر شد که بواسطه سانسور قسمتهایی از آن حذف شده بود و لیستی برای آموزش شخصی به آن اضافه شده بود. رویهمرفته ۲۰ هزار نسخه از این مرجع فروش رفت.

(۲) برای جزئیات اعتصاب در کارخانجات مورازوف به «توضیحاتی در مورد قانون جریمه وضع شده برای کارگران کارخانجات» جلد دوم مجموعه آثار لنین مراجعه کنید.

اعتصابات کارگران استخراج و ذوب فلزات

در ۱۹۱۲

اتحادیه صاحبان کارخانه ها در منطقه صنعتی مسکو، امسال چیزی در ردیف گزارش فعالیتهايش در سال ۱۹۱۲ شده در مورد جنبش اعتصابی در قسمتهای گوناگون روسیه باشد.

تعداد کل اعتصابیون روسیه توسط سازمان صاحبان کارخانه ها ۷۵۰ ۹۶ در ۱۹۱۱ و ۲۱۱۵۹۵ در ۱۹۱۲ تخمین زده شده است. این ارقام فقط برای اعتصابات اقتصادی می باشند. اتحادیه، اعتصابات سیاسی را در بر گیرنده ۸۵۰۰۰۰ کارگر در ۱۹۱۲، ۸۰۰۰ در ۱۹۱۱ و ۴۰۰۰ در ۱۹۱۰ تخمین میزند.

لازم به تذکر است «برای مقایسه راحت با اطلاعات رسمی» که بنگاههایی را که زیر نظارت کارخانجات نیستند در بر نمی گیرد، اتحادیه صاحبان مسکو ۶۰۰۰ اعتصابی لنا را از قلم انداخته اند. بدیهی است که ما هنوز تضمینی نداریم که چنین مقایسه ای بدرستی انجام گرفته باشد، صاحبان کارخانه ها تصمیم گرفتند که جنبه های بد آمار رسمی ما را کپی کنند و نگران کامل بودن آمار خود یا حتی درستی آنان که آنها را گرد آورده اند نباشند. برای نمونه جدول اختصاری تعداد اعتصابیون (صفحه ۲۳ گزارش) بطور شگفت آوری مملو از خطاهای ناهنجاری می باشد، که ما کوشیده ایم در دادن آمار بالا آنرا تصحیح کنیم. این جدول کارگران استخراج و ذوب فلزات شرکت کننده در اعتصابات در پادشاهی لهستان را برای تمام سال ۱۹۱۲، ۲۳۹۰ نفر برآورد میکند و در صفحه ۵۶ گفته میشود که برای هفت ماه سال ۱۹۱۲، تعداد ۳۷۹۰ کارگر استخراج

و ذوب فلزات در اعتصابات در پادشاهی لهستان شرکت نمودند!
 انسان نمی تواند آرزو نکند که کیت کتیج های ما نویسندگانی را استخدام می کردند که
 شمارش بلد بودند یا آمار خود را به اتحادیه های صنفی کارگران برای کنترل و تصحیح ارسال
 میداشتند بگذارید ببینیم که کارگران استخراج و ذوب فلزات در جنبش اعتصابی اقتصادی ۱۹۱۲
 بر اساس آمار صاحبان کارخانه ها چه نقشی بازی نمودند.
 این آمار کل تعداد اعتصابیون، ۷۸۱۹۵، کارگران نساجی ۸۹۵۴۰، کارگران تمام دیگر شاخه های صنعتی
 ۴۳۸۶۰، از آنجا که در روسیه کارگران استخراج و ذوب فلزات بسیار کمتر از کارگران نساجی
 میباشند این آمار به فوریت نشان می دهد که در ۱۹۱۲ کارگران استخراج و ذوب فلزات در
 مقایسه با کارگران در دیگر شاخه های صنعت، سرسخت ترین و پیگیرترین مبارزه اعتصابی را
 دنبال نمودند. برای بیان روشن تر دادن به این نتیجه، بگذارید کل تعداد کارگران در روسیه را با
 تعداد اعتصابیون در ۱۹۱۲ مقایسه نمائیم.

تعداد اعتصابیون		کل تعداد کارگران در روسیه طبق آمار	
در ۱۹۱۲ (طبق اطلاعات	۱۹۱۰	۱۹۰۸	۱۹۰۸
صاحبان کارخانه ها)	(بدون کارگران معدن)	(با کارگران معدن)	
۷۸۱۹۵	۲۸۰۱۹۴	۵۲۹۲۷۴	کارگران استخراج
			و ذوب فلزات
۸۹۵۴۰	۸۴۰۵۲۰	۸۲۳۴۰۱	کارگران نساجی
۴۳۸۶۰	۸۳۱۲۴۱	۹۰۱۱۱۲	غیره
۲۱۱۵۹۵	۱۹۵۱۹۵۵	۲۲۵۳۷۸۷	جمع

این اطلاعات بروشنی نشان می دهد که کارگران استخراج و ذوب فلزات بواسطه ماهیت نیرومند
 مبارزه اعتصابیشان جای اول را احراز می کنند. مقام دوم با کارگران نساجی بود و کارگران دیگر
 شاخه های صنعت در آخرین مقام قرار می گیرند. اگر کارگران «غیره» در اعتصابات به اندازه
 کارگران استخراج و ذوب فلزات جدی و فعال بودند، تعداد اعتصابیون تا ۹۰۰۰۰ افزایش می یافت.
 شکی نیست که شرایط نسبتاً مساعدتر بازار در ۱۹۱۲ مبارزه اعتصابی کارگران استخراج و
 ذوب فلزات را آسان نموده با وجود اینکه کارگران استخراج و ذوب فلزات بهتر از هر کس دیگر
 پافشاری نشان دادند. اما «غیره» همانطور که بعد خواهیم دید تا آنجا که مربوط به اعتصابات
 اقتصادی بود – بهترین موفقیت را کسب – نمودند.

پیگیری مبارزه اعتصابی بجز دیگر موارد، توسط حد متوسط مدت و استمرار اعتصابات تعیین میشود. این حد متوسط با تقسیم کل تعداد روزهای از دست رفته در اعتصاب بر تعداد اعتصابیون بدست می آید. آمار داده شده توسط اتحادیه صاحبان کارخانه ها بقرار زیر است:

حد متوسط اعتصاب	روز ۴/۸	۱۸۹۵-۱۹۰۴
	روز ۶/۵	۱۹۰۹
	روز ۸/۲	۱۹۱۱
	روز ۱۳/۴	۱۹۱۲

گزارش میگوید معلوم میشود که مقاومت کارگران در ۱۹۱۲ تقریباً دو برابر بیشتر از ۱۹۱۱ بود. ما باید به این اضافه کنیم که اگر ما هفت ماه آخر ۱۹۱۲ (و واقعاً آمار گزارش فقط برای این مدت تحت بررسی منطقاً خوب به عمل آمده است) را در نظر بگیریم حد متوسطی برابر ۱۶ روز بعنوان مدت اعتصاب بدست خواهیم آورد. بنابراین چنین نتیجه میشود که سرسختی کارگران در مبارزه اعتصابی بدون شک در حال افزایش است و هر چه بگذرد بیشتر میشود.

مدت اعتصابات در شاخه های متفاوت صنعت بقرار زیر بود:

	۱۹۱۱	۱۹۱۲	هفت ماه آخر ۱۹۱۲
کارگران استخراج و ذوب فلزات	روز ۱۰/۰	روز ۱۴/۲	روز ۱۸/۸
کارگران نساجی	روز ۹/۲	روز ۱۱/۹	روز ۱۴/۰
غیره	روز ۵/۰	روز ۱۵/۶	روز ۱۶/۸
	روز ۸/۲	روز ۱۳/۴	روز ۱۶/۰
کل صنایع			

می بینیم تا آنجائیکه مربوط به مدت اعتصابات میشود، کارگران استخراج و ذوب فلزات در ۱۹۱۱ و نیمه دوم ۱۹۱۲ جای مقام اول را احراز میکنند، فقط در نیمه اول ۱۹۱۲ است که «غیره» مقام اول را احراز کرده و کارگران استخراج و ذوب فلزات خود را در مقام دوم می یابند. در سراسر مدت مورد بررسی، کارگران نساجی، تا آنجائیکه مربوط به مدت اعتصاباتشان می شود در مقام دوم بوده اند.

صاحبان کارخانه ها نتیجه کلی اعتصابات را با محاسبه «خسارات صنعت» از اعتصابات

ارزیابی می کنند. سرمایه داران ما میل ندارند آنچه را که طبقه کارگر از طریق اعتصابات بدست آورده محاسبه نمایند. خلاصه آمار صاحبان کارخانه ها چنین است:

شاخه های تولید کشور	خسارت در دستمزد کارگران (به هزار روبل)	خسارت مستقیم به صنعت از اعتصابات (اقتصادی)	شاخه های صنعت
۴۹۵۹	۱۱۴۵	۵۵۸	استخراج و ذوب فلزات
۶۰۱۰	۸۰۷	۴۷۹	نساجی
۳۸۱۸	۵۲۹	۳۲۸	غیره
۱۴۷۸۷	۲۴۸۱	۱۳۶۵	جمع برای ۱۹۱۲
۴۵۶۳	۷۱۶	۴۰۲	جمع برای ۱۹۱۱

از این جدول ملاحظه میشود که در ۱۹۱۲ خسارات سرمایه داران بیشتر از سه برابر ۱۹۱۱ بود.

نمایندگان اقتصادی سیاسی بورژوائی اعتراض خواهند کرد، آنها خواهند گفت، ولی آیا «کشور» سه برابر و دستمزد کارگران نیز سه برابر خسارت ندید و آیا خسارات دستمزد کارگران چشمگیرتر از خسارت صاحبان کارخانه ها نیست؟ طبق آمار صاحبان کارخانه ها و همچنین منطق بورژوائی، این کارگران احمق فقط با اعتصاباتشان بخود ضرر میزنند و مقامات دلسوز و سرمایه داران با احسان که آنها را برای اعتصاب تحت تعقیب قرار می دهند فقط در جهت منافع کارگران عمل میکنند... همان صاحبان کارخانه ها به ما میگویند که آنها موفق به ارزیابی نتایج اعتصابات ۱۹۱۱ با ۹۶۷۳۰ اعتصابی شده اند. در مبارزه اعتصابی ۴۷۳۶۹ کارگر ۴۹ درصد شکست خوردند و ۴۹۳۶۱ (۵۱ درصد) کارگر خواسته های خود را تماماً یا بخشاً رضایتبخش بدست آوردند، یعنی موفق بودند.

این است نتایج اعتصابات که آمار صاحبان کارخانه ها و اقتصاد بورژوائی ترجیح میدهند که آنها را بحساب نیاورند! و براستی نمی توان این را به روبل محاسبه نمود. زیرا صرفنظر از کسب مستقیم افزایش دستمزد برای کارگران هنگامیکه یک اعتصاب موفق باشد، هنوز «صرفه» دیگری وجود دارد. کل طبقه کارگر و بنابراین کل کشور (کشور توده های زحمتکش و نه اقلیت بورژوا) از مقاومت کارگران اعتصابی در برابر استثمارگران سود می برد. بدون این مقاومت کارگران به گداهای تمام عیاری تبدیل می شدند، هزینه سنگین زندگی آنها را خرد می کرد، بدون این مقاومت آنها از انسان به بردگان بیچاره سرمایه تبدیل می شدند.

طبق آمار صاحبان کارخانه ها، اعتصابات در نیمه دوم ۱۹۱۲ کمتر موفق بودند، ۵۲ درصد از

کارگران اعتصابی متحمل شکست شدند فقط ۳۶ درصد موفق بودند و برای ۱۱ درصد نتیجه معین نشده است. در اینجا ما بایستی یک بررسی کاملتری از نقش کارگران اعتصابی استخراج و ذوب فلزات در روسیه بطور کلی و در مناطق گوناگون بطور خاص بنمائیم.

۴

اتحادیه صاحبان کارخانه های مسکو همانطور که گفته ایم، فقط برای هفت ماه آخر ۱۹۱۲، اطلاعات به عمل آمده نسبتاً خوبی در مورد اعتصابات بدست میدهند. اطلاعات پنج منطقه روسیه را در بر می گیرد. مسکو، سن پترزبورگ، مناطق بالتیک و جنوبی و پادشاهی لهستان. کارگران اعتصابی استخراج و ذوب فلزات در خلال این ماهها بر حسب مناطق بقرار زیر تقسیم بندی شده اند:

تعداد اعتصابیون در هفت ماه آخر ۱۹۱۲		
منطقه	مجموع	کارگران استخراج و ذوب فلزات
مسکو	۴۸۱۴۰	۳۷۶۰
سنت پترزبورگ	۳۵۳۹۰	۱۵۱۶۰
بالتیک	۱۳۲۱۰	۱۱۶۰
جنوبی	۲۲۱۹۵	۱۶۶۰۵
پادشاهی لهستان	۱۲۶۹۰	۳۷۹۰
جمع	۱۳۱۶۲۵	۴۰۴۷۵

بنابراین در منطقه جنوبی کارگران استخراج و ذوب فلزات در میان کل تعداد اعتصابیون غالب هستند. در منطقه سنت پترزبورگ آنها بخش مهمی از اعتصابیون را تشکیل میدهند (بیش از ۴۰٪ و فقط در مقایسه با کارگران نساجی ۱۶۷۷۰ اعتصابی در منطقه سنت پترزبورگ) در درجه دوم هستند. در مناطق مسکو و بالتیک و لهستان کارگران استخراج و ذوب فلزات فقط اقلیت کوچکی در میان اعتصابیون بودند. با مقایسه پنج ماه اول ۱۹۱۲ با هفت ماه آخر جدول زیر را داریم:

تعداد اعتصابیون:

هفت ماه آخر ۱۹۱۲ پنج ماه اول

کارگران استخراج و ذوب فلزات	۳۷۷۲۰	۴۰۴۷۵
کارگران نساجی	۳۲۹۵۰	۶۶۵۹۰
غیره	۱۹۳۰۰	۲۴۵۶۰
جمع	۸۹۹۷۰	۱۳۱۶۲۵

در نیمه دو سال شور و شدتی که کارگران استخراج و ذوب فلزات با آن درگیر اعتصابات بودند تا اندازه ای کمتر شد. جنبش اعتصابی در میان کارگران نساجی بشدت افزایش یافت در حالیکه در میان کارگران دیگر شاخه های صنعت تقریباً در همان سطح باقی ماند.

۵

برای ارزیابی نتیجه اعتصابات، اتحادیه صاحبان کارخانه های مسکو اعتصابیون را به سه گروه تقسیم میکند. آنهاییکه شکست خوردند، آنهاییکه موفق بودند (با خواسته هایشان به تمامی یا تا اندازه ای موافقت شد) و آنهایی که اعتصاباتشان بدون نتایج مشخصی پایان گرفت. این یکی از جالبترین مسائل آمار اعتصابات می باشد. اتحادیه میلیونرها با مسئله ها بطور بدی عمل کرده است، و به عنوان مثال، هیچگونه آماری در مورد اعتصابات تهاجمی (زمانی که کارگران خواهان بهبود شرایط زندگی و کارشان بودند) و اعتصابات تدافعی (وقتیکه کارگران در برابر تغییرات معمول شده از جانب سرمایه داران که شرایط زندگی و کار را بدتر می نمود ایستادگی میکردند) وجود ندارد و همچنین اطلاعات مفصلی در مورد عوامل اعتصابات (چنین اطلاعاتی حتی در آمار رسمی ما داده شده است) و غیره وجود ندارد.

بعلاوه شیوه ای که اتحادیه صاحبان کارخانه های مسکو با اطلاعاتی که بدست میدهد عمل میکنند بینهایت نارضایت بخش است. حتی موارد آشکاری از تحریف کامل آمار وجود دارد، برای نمونه در منطقه مسکو تعداد کارگران استخراج و ذوب فلزات موفق در اعتصابات ۴۰ نفر برآورده شده است (۳۴۲۰ شکست خورده و ۳۰۰ نفر با نتایج نامعین).

اما در گزارش ۳۵، در می یابیم که در آغاز جولای ۱۹۱۲ اعتصابی از کارگران در تعدادی از کارگاه های صنعت فلزآلات هنری وجود داشته که بیش از ۱۲۰۰ کارگر در ۱۵ مؤسسه تولیدی را در بر میگرفت. این اعتصابی تهاجمی بود، کارگران خواهان ۹ ساعت کار در روز با ۷ ساعت کار در روز قبل از تعطیلات بعلاوه دستمزد بالاتر و شرایط بهداشتی بهتر بودند. صاحبان کارگاهها کوشیدند تا مقاومت نشان دهند و به اتفاق آراء تصمیم گرفتند نه امتیازی بدهند و نه درخواستی از فروشگاهها در زمان اعتصاب پذیرند. کارگران از قرار معلوم لحظه مساعدی را انتخاب کرده

بودند. اوج فصل ساختمان بوده «یافتن کارگران بیکار مشکل بود. در اواخر ژوئیه صاحبان اکثریت کارگاه ها حاضر به دادن امتیاز شدند».

این است، آنچه که گزارش می‌گوید! و در جدول آماری تعداد کارگران پیروز اعتصابات استخراج و ذوب فلزات را ۴۰ (چهل!) نفر نشان داده است. انسان ممکن است تعجب کند که آمارگران صاحبان کارخانه ها تنها زیاد از حد مایل به «فراموش کردن» پیروزیهای کارگران نیستند. آیا آنها نکوشیدند – البته سهواً – تاکتیک گنج ها را با کمتر قلمداد کردن تعداد کارگران پیروز راضی و خشنود سازند؟

بهرصورت، کارگران متشکل و آگاه بایستی با احتیاط و شک به آمار صاحبان کارخانه ها برخورد کنند و بایستی در کوششهایشان برای گردآوردن گزارش خود از آمار اعتصاب کارگران پیگیر باشند. آمار مجموع نتایج اعتصابات، از طرف صاحبان کارخانه ها بقرار زیر است:

جمع	«غیره»	کارگران	کارگران استخراج	تعداد کارگران
		نساجی	و ذوب فلزات	اعتصابی
۷۰۲۲۵	۷۱۵۰	۴۳۰۸۵	۱۹۹۹۰	ناموفق
۴۷۶۶۵	۹۵۲۰	۳۰۲۸۵	۱۷۸۶۰	موفق
۱۳۷۳۵	۷۸۹۰	۳۲۲۰	۲۶۲۵	نتیجه نامعلوم
۱۳۱۶۲۵	۲۴۵۶۰	۶۶۵۹۰	۴۰۴۷۵	جمع

ملاحظه میشود که موفق تر از همه کارگران رشته های «غیره» بودند. کارگران پیروز در اعتصابات بیشتر از آنان که ناموفق بودند، می باشند. مقام دوم را کارگران استخراج و ذوب فلزات احراز کردند، با وجود این تعداد اعتصابیون موفق قابل توجه است، بیش از ۴۰ درصد کارگران، کارگران نساجی بدترین نتایج را داشتند. خساراتشان بیش از دو برابر آنچه که کسب نمودند بود.

۶

رویه‌مرفته نتایج مبارزه اعتصابی در ۱۹۱۲ بد نبود، اگر چه آنها بخوبی ۱۹۱۱ نیستند. برای آسان نمودن مقایسه آمار سالهای متفاوت ما تعداد اعتصابیون اعتصاباتی را که از نظر نتیجه نامعلوم اند، بطور مساوی به اعتصابات موفق و ناموفق تقسیم می کنیم. به این طریق برای هفت ماه آخر ۱۹۱۲ تعداد ۱۷۷۰۰۰، اعتصابی ناموفق (یعنی ۵۸/۴ درصد) و ۵۵۰۰۰ موفق (یعنی ۴۱/۶ درصد) از کل ۱۳۲۰۰۰ نفر بدست می آوریم.

نمیتوان تضمین نمود که این آمار با آمار رسمی برای سالهای پیشین در نوع همانند باشند،

لیکن ما این آمار را در اینجا می آوریم تا کارگران قادر به قضاوت نتیجه کلی اعتصابات در روسیه، در بهترین و بدترین سالهای جنبش طبقه کارگر باشند.

تعداد اعتصابیون (به هزار)

	موفق	درصد	ناموفق	درصد	جمع
۱۸۹۵-۱۹۰۴ (کل ده سال)	۱۵۹	۳۷/۵	۲۶۵	۶۲/۵	۴۲۴
۱۹۰۵	۷۰۵	۴۸/۹	۷۳۴	۵۱/۱	۱۴۳۹
۱۹۰۶	۲۳۳	۵۰/۹	۲۲۵	۴۹/۱	۴۵۸
۱۹۰۷	۵۹	۲۹/۵	۱۴۱	۷۰/۵	۲۰۰
۱۹۰۸	—	—	—	—	—
۱۹۰۹	—	—	—	—	—
۱۹۱۰	—	—	—	—	—
۱۹۱۱	۴۹	۵۱/۰	۴۷	۴۹/۰	۹۶
۲۹۱۲ (هفت ماه)	۵۵	۴۱/۶	۷۷	۵۸/۴	۱۳۲

از این قرار نتایج اعتصابات در نیمه دو ۱۹۱۲ بخوبی ۱۹۰۵، ۱۹۰۶، ۱۹۱۱ نبودند، اما بهتر از ۱۸۹۵-۱۹۰۴ و بهتر از ۱۹۰۷ می باشند. ما باید تکرار نمائیم که آمار سالهای گوناگونی را که ما در اختیار داریم احتمالاً بطور کامل قابل مقایسه نیستند، اما می توانند دیدی از موفقیت عرضه کنند.

ناگفته نماند که طبق آمار اعتصابات بریتانیا برای ده سال ۱۹۰۰-۰۶ حد متوسط سالانه درصد کارگران پیروز در اعتصابات ۲۶/۸، ناموفق ۳۱/۷ و آنان که اعتصاباتشان به سازش خاتمه یافت ۴۱/۳، بوده است. اگر آخرین رقم بطور مساوی به اعتصابیون موفق و ناموفق تقسیم شود نتیجه چنین می شود: ۴۷/۵ درصد موفق، ۵۲/۳ درصد ناموفق. اعتصابات روسیه در ۱۹۰۵ و ۱۹۰۶ و مجدداً در ۱۹۱۱، بیش از حد متوسط اعتصابات بریتانیا علیرغم مزیتهای بزرگی که توسط کارگران بریتانیائی در مورد آزادی تشکیلاتی و سیاسی بدست آورده شد، موفق بودند.

۷

مقایسه نتایج اعتصابات کارگران استخراج و ذوب فلزات در قسمتهای متفاوت روسیه نسبتاً جالب است. مناطق مسکو و سنت پترزبورگ در این مورد با کلیه مناطق دیگر تفاوت دارند. اعتصابات کارگران استخراج و ذوب فلزات و کلیه کارگران دیگر، بطور کلی در مناطق مسکو و سنت پترزبورگ در هفت ماه آخر ۱۹۱۲ نسبتاً ناموفق بوده است. در مورد دیگر مناطق عکس

این صادق است. آمار مناطق مسکو و سنت پترزبورگ بقرار زیر است:

تعداد اعتصابیون استخراج و ذوب فلزات در هفت ماه آخر ۱۹۱۲

	منطقه مسکو	منطقه سنت پترزبورگ
ناموفق	۳۴۲۰	۱۰۸۴۰
موفق	۴۰	۴۱۷۰
نتیجه نامعلوم	۳۰۰	۱۵۰
جمع	۳۷۶۰	۱۵۱۶۰

تعداد اعتصابیون ناموفق بسیار بیشتر از تعداد اعتصابیون موفق میباشد. همین نتیجه در مورد کارگران نساجی در هر منطقه و در مورد «غیره» در سنت پترزبورگ صادق است. فقط در منطقه مسکو اعتصابیون موفق بیشتری (۴۳۸۰) نسبت به اعتصابیون ناموفق (۱۳۳۰) در «غیره» دیده می شود. از قرار معلوم شرایط عمومی معینی در مناطق مسکو و سنت پترزبورگ وجود داشته که برای اعتصابات کارگران تقریباً در همه شاخه های صنعت نامساعد بوده است. برعکس در جنوب و در مناطق بالتیک و لهستان، اعتصابات همه کارگران بطور کلی و کارگران استخراج و ذوب فلزات بطور خاص موفق بودند.

تعداد اعتصابیون استخراج و ذوب فلزات در هفت ماه آخر ۱۹۱۲

	جنوب	منطقه بالتیک	پادشاهی لهستان
ناموفق	۴۳۹۰	۴۴۰	۹۰۰
موفق	۱۰۰۴۰	۷۲۰	۲۸۹۰
نتیجه نامعلوم	۲۱۷۵	—	
جمع	۱۶۶۰۵	۱۱۶۰	۳۷۹۰

کارگران استخراج و ذوب فلزات بزرگترین موفقیتشان در لهستان بود، بطورکلی شرایط اقتصادی برای جنبش اعتصابی در این منطقه مساعدترین نتیجه را برای کارگران در بر داشت، آنها در کلیه شاخه های صنعت در آنجا موفق بودند (در جنوب، «غیره») متحمل یک شکست شد و در منطقه بالتیک مبارزه کارگران نساجی به «برد برابر» ختم شد — اعتصابی موفق و همین اندازه ناموفق). حتی کارگران نساجی که بطورکلی به شدیدترین وجهی در سراسر روسیه در نیمه دوم ۱۹۱۲ شکست خوردند (۴۳۰۰۰ ناموفق و ۲۰۰۰۰ موفق) در پادشاهی لهستان پیروزی برجسته ای بدست آوردند فقط ۳۹۰ ناموفق در برابر ۸۰۶۰ موفق. در غرب و جنوب روسیه، کارگران به سرمایه داران حمله

نمودند و پیروزیهای بزرگی بدست آوردند. در مسکو و سنت پترزبورگ آنها نیز حمله نمودند اما در غالب موارد حملاتشان بازگردانده شد. بدبختانه آماری را که ما تحلیل می کنیم آنچنان کم و محدود می باشد که مقایسه با ۱۹۱۱ و تنظیم یک نتیجه مشخص بعنوان عوامل اختلاف غیرممکن است.

۸

همانطور که ملاحظه نمودیم، تا آنجائیکه مربوط به پیگیری اعتصاب میشود، کارگران استخراج و ذوب فلزات مقام اول را دارند و کارگران نساجی در مقام آخر می باشند. جالب است که پیگیری اعتصابات موفق کارگران استخراج و ذوب فلزات با اعتصابات ناموفق مقایسه شود. آمار به قرار زیر است:

حد متوسط روزهای ازدست رفته	تعداد روزهای ازدست رفته	تعداد اعتصابیون استخراج
در هر اعتصاب	(به هزار)	و ذوب فلزات
۱۱/۵	۲۳۰/۷	۱۹۹۹۰ ناموفق
۲۱/۷	۳۸۷/۳	۱۷۸۶۰ موفق
۵۵/۴	۱۴۵/۲	۲۶۲۵ نتیجه نامعلوم
۱۸/۸	۷۶۳/۳	۴۰۴۷۵ جمع

ملاحظه می کنیم که خصوصیت ممیز اعتصابات موفق کارگران استخراج و ذوب فلزات آن است که آنها نسبت به اعتصابات ناموفق تقریباً دو برابر پیگیرتر بودند (۲۱/۷ روز در مقایسه با ۱۱/۵ روز). پیروزی به آسانی بدست نیامد، فقط با نیروی عظیم و پیگیری ممکن بود مقاومت سرمایه داران را درهم شکست. اعتصابات که نتیجه شان بروشنی مشخص نشده، ظاهر اعتصابی هستند که در آنها نیروی «طرفین منازعه» کم و بیش برابر و مبارزه بطور فوق العاده ای سرسختانه بوده است، حد متوسط اعتصابات که منجر به نتایج نامشخص شد، ۵۵/۴ روز میباشد. ناگفته نماند که در میان کارگران «غیره» نیز سرسختی بیشتری در اعتصابات موفق مشاهده شد و در میان کارگران نساجی ما عکس آنرا می بینیم. اعتصابات ناموفق کارگران نساجی سرسختانه ترین بودند. مقایسه پیگیری اعتصابات کارگران استخراج و ذوب فلزات در مناطق گوناگون روسیه نتایج زیر را میدهد:

حد متوسط طول اعتصابات کارگران استخراج و ذوب فلزات
پادشاهی لهستان جنوب منطقه بالتیک منطقه سنت پترزبورگ منطقه مسکو

ناموفق	۱۱/۵	۱۲/۱	۵/۹	۱۲/۰	۵/۲
موفق	۷/۵	۳۷/۲	۲۳/۷	۱۴/۹	۲۲/۴
نتیجه نامعلوم	۱۲/۰	۲۶۱/۳		۴۷/۱	—
جمع	۱۱/۵	۲۱/۴	۱۷/۰	۱۸/۴	۱۸/۳

اولین مقام برای دوام اعتصابات در میان کارگران استخراج و ذوب فلزات بطور کلی توسط منطقه سنت پترزبورگ احراز شده است، بعد جنوب، سپس مناطق لهستان و بالتیک و سرانجام منطقه مسکو. به استثنای منطقه مسکو، کلیه اعتصابات دیگر که موفق بودند سرسختانه تر از اعتصابات ناموفق می باشند.

با قضاوت از پیگیری اعتصابات و همچنین بوسیله درصد کارگران شرکت کننده در مبارزه اعتصابی، کارگران استخراج و ذوب فلزات سنت پترزبورگ نقش پیشاهنگ کارگران استخراج و ذوب فلزات تمام روسیه را بازی میکنند.

و بطور کلی کارگران استخراج و ذوب فلزات نقش مشابهی در رابطه با کارگران شاخه های دیگر صنعت بازی می نمایند.

۹

اختصار بی نهایت مشخصه برجسته توضیحات اعتصابات مجزا در گزارش اتحادیه صاحبان کارخانه ها میباشد. ما تعدادی از این توضیحات را نقل میکنیم تا کارگران استخراج و ذوب فلزات درک کنند که آقایانی که گزارش ها را جمع آوری میکنند چگونه مبارزه آنها را ترسیم میکنند.

در منطقه مسکو اعتصاب ۱۲۰۰ کارگر در کارگاههای صنعت فلزکاری هنری مورد برجسته و قابل ملاحظه است. ما این مسئله را قبلاً ذکر کرده ایم.

صاحبان کارخانه ها اعتصاب در ذیمنس و هالسکه را که ۱۴ هفته بطول انجامید و در ۱۹ اوت پایان رسید، یکی از سرسختانه ترین اعتصابات در منطقه سنت پترزبورگ به حساب میآورند. اتحادیه صاحبان کارخانه ها گزارش میدهد که ۱۶۰۰ کارگر در اعتصاب شرکت نمودند. مدیریت کارخانه ها با حذف جریمه وضع شده برای روز اول ماه مه موافقت نکرد، اما به عوض تمایل به پرداخت سه روبل پاداش کریسمس به کارگران نشان داد. سپس مدیریت کارخانه موافقت نمود که اگر حکومت مانعی بر سر راه نگذارد روز اول ماه مه را جزء لیست تعطیلات بحساب آورد، «صفحه ۳۸ گزارش». در گزارش میخوانیم: «در خلال اعتصاب مواردی از جمله به تازه استخدام در

آمدگان که با کمک آنها کار تازه از سر گرفته شده بود، وجود داشت».

قابل ملاحظه ترین نکته اعتصابات کارگران استخراج و ذوب فلزات در جنوب، مربوط به ۳۸۸۶ کارگر کشتی سازی نیکلایوف بود که موجب ازدست رفتن بیش از ۱۵۵۰۰۰ روز کار گردید. کارگران خواستار هشت ساعت کار در روز، ۵۰ درصد اضافه حقوق، الغای جرایم و کلیه اضافه کارها و برقراری نمایندگی انتخابی و غیره بودند. اعتصاب در تمام ماه ژوئن دوام یافت. «در اواخر ژوئن توافقی بین کارگران و مدیریت کشتی سازی مبنی بر اینکه کارگران به محل های خود برگشته، کشتی سازی نمایندگان را برسمیت بشناسد، اطاق نهارخوری باز شده و حقوقها به میزان ۱۸ درصد افزایش یابند، به عمل آمد.» برخوردهایی بین اعتصابیون و اعتصاب شکن ها صورت گرفت.

اعتصابی که در یک کارخانه لوکوموتیو در خارکف در نوامبر درگرفت و ۲۰۰۰ کارگر را در بر داشت، بطور استثنائی سرسختانه بود. کارخانه سفارشات فوری برای انجام از طرف دولت در دست داشت و محتمل خسارات سنگینی به سبب توقف گردید. از میان اعتصابات در منطقه اورال، که در آمار سازمان اتحادیه کارخانه ها بطور کلی از قلم افتاده است، ما بایستی مخصوصاً اعتصاب در کارخانه های سیرت را ذکر کنیم. در کارخانه مهمات دولتی در زلاتوست اعتصاب به علت مرگ سه کارگر بر اثر ضربات وارده از ماشین ها در گرفت اعتصابیون خواستار نصب دستگاه های ایمنی و همچنین اضافه حقوق بودند. کارگران موفق به گرفتن اضافه حقوق شدند.

حتی با یک نظر مختصر و سطحی در آمار محدود و کم فراهم شده توسط صاحبان کارخانه ها نکات زیر بایستی آشکار شوند.

آمار اعتصابات که کامل و صحیح بوده و با بصیرت و آگاهی به عمل آمده و در زمان خوبی منتشر شود، برای کارگران اهمیت عظیمی دارد، هم از نظر تئوریک و هم از نظر عملی. آنها اطلاعات با ارزشی را فراهم میسازند که هر گام راه عظیم طبقه کارگر را در حرکت بسوی اهداف جهانش، و همچنین وظایف نزدیک و جاری مبارزه را توضیح میدهد.

در کشورهاییکه تا حدی دموکراتیک و آزاد می باشند آمار دولتی قابل تحملی امکان وجود دارند. این در روسیه غیر عملی و غیر ممکن میباشد. آمار دولتی ما بد هستند. آنها بطور احمقانه ای در میان ادارات منقسم گشته اند، آنها غیر قابل اعتمادند و انتشارشان به تعویق میافتد. آمار صاحبان کارخانه ها کمی بهتر میباشد ولی هنوز ناکاملند هر چند که بعضی مواقع تا اندازه ای زودتر از آمار مقامات رسمی بخواب رفته روسیه منتشر میشوند.

کارگران بایستی تهیه آمار اعتصابات کارگری متعلق به خود را در نظر داشته باشند. البته مشکلات گردآوری چنین آماری به لحاظ تعقیب و آزار سازمانهای کارگری و مطبوعات طبقه کارگر در روسیه فوق العاده عظیم است. غیرممکن است که به یکباره بر این مشکلات فائق آمد. لیکن کارگران عادت ندارند در برابر تعقیب و آزار ترسی نشان دهند یا در برابر مشکلات عقب

حتی آمار جزئی اعتصاب توسط کارگران، یعنی آماری که مناطق مجزا، شاخه های بحرانی صنعت و مناطق نسبتاً کوتاه را در بر میگیرند، ارزش عظیمی خواهند داشت. چنین آماری به کارگران خواهد آموخت که چگونه چیزی کاملتر و بهتر گرد آورند و آنها را قادر خواهد ساخت که آمار صاحبان کارخانه ها یا مقامات رسمی را با آمار خود مقایسه نمایند. بنابراین ما بخود اجازه میدهیم که تحلیل آمار صاحبان کارخانه ها را با این آرزو که کارگران علیرغم همه موانع دوباره و دوباره بکشند، تا آمار متعلق بخود، آمار اعتصابات کارگران را گردآوری نمایند، به پایان برسانیم. دو یا سه کارگر آگاه میتوانند یک شرح و توصیف دقیقی از هر اعتصاب گرد آورند. زمان شروع و پایان اعتصاب، تعداد اعتصابیون، (با تقسیم بر حسب جنسیت و سن تا آنجا که ممکن است)، علل و نتایج اعتصاب. از چنین شرح و توصیف بایستی یک نسخه به اداره مرکزی مربوطه سازمان کارگران فرستاده شود. «اتحادیه صنفی یا تشکل دیگر یا دفتر روزنامه اتحادیه صنفی»، نسخه دوم باید به روزنامه مرکزی کارگری ارسال بشود، نسخه سوم بایستی به یک نماینده طبقه کارگر در دوما برای اطلاع او فرستاده شود.

هم آمار صاحبان کارخانه ها و هم آمار دولتی هر دو همیشه نه فقط شامل شکافهایی میباشند بلکه دارای تحریفاتی نیز هستند. حتی در مطبوعاتی که علاقه به کارگران دارند. ما غالباً بطور شگفت انگیزی به ارزیابی های نادرست و احمقانه ای از اعتصابات به عنوان تبلور «دیوانه وار» و غیره ارزیابی هایی مملو از روح بورژوازی، برخورد میکنیم.

فقط خود کارگران با انجام این وظیفه — بموقع، پس از کار سرسخت و کوشش مبرم — قادر خواهند بود که کمک در جهت درک بهتر خود نمایند و بدین ترتیب موفقیت های بزرگتری را برای این جنبش تضمین نمایند.

مجموعه آثار لنین جلد ۱۹ متالیست، شماره های ۷ و ۸ و ۱۰
۲۴ اوت، ۱۸ سپتامبر و ۲۵ اکتبر ۱۹۱۳

﴿ادامه دارد﴾